

LA PILASTRA

Bescanó recupera
l'ermita de Sant Sebastià

PLANA 12

AJUNTAMENT
DE BESCANÓ

EDITA AJUNTAMENT DE BESCANÓ

1.700 EXEMPLARS

- 1 PORTADA
- 2 HORARIS TEISA / TELÈFONS D'INTERÈS
- 3 EDITORIAL / MENTA
- 4 POBLE EN VIU La Coral Josep Ruhí prepara el patronatge de Santa Cecília
- 5 POBLE EN VIU La Germandat de Donadors de Sang / Casal d'estiu / Cinema a la fresca
- 6-7 POBLE EN VIU La Festa Major de Bescanó, ressò internacional
- 8-9 POBLE EN VIU Album de Bescanó
- 10 POBLE EN VIU El Casal d'Avis continua amb una gran vitalitat
- 11 POBLE EN VIU Exposició d'imatges de Bescanó al Museu Etnològic i Històric
- 12-13 INFORMACIÓ MUNICIPAL Inauguració de l'ermita de Sant Sebastià / Obres al carrer Major / La deixalleria mòbil/ Normativa contra incendis
- 14-15 EE REPORTATGE El secret de les joies del poblat ibèric del Puig de Can Cendra
- 16-17 BESCANDNINS Entrevista a Vinceç Planella, trompetista
- 18-19 L'ESCOLA 25è aniversari de l'escola
- 20 MEDI AMBIENT / REFLEXIONS Com fer compostatge amb les nostres deixalles / Llibres, càmera... Acció!
- 21 ESPORTS Èxit al Campionat Provincial Federatiu de Patinatge / Molts bons resultats per al Club Tennis Bescanó
- 22-23 ENTRE CAMINS I CORRIOLS Ascensió al Posets per la Colla l'Isard
- 24 CONTRAPORTADA

Horaris de la Teisa (sortides des de Bescanó):

Direcció GIRONA-OLOT:

- Feiners: 7,15 / 9,45 / 11,45 / 13,30 / 16,00
- Dissabtes feiners (fins a Amer): 7,15 / 9,30 / 13,30
- Dissabtes i festius: 11,45
- Diumenges i festius (fins a Anglès): 15,45
- Diari: 17,45 / 19,15 (fins a Amer) / 20,45

Direcció OLOT-GIRONA:

- Feiners: 7,10 / 8,20 / 13,05 / 18,50
- Dissabtes feiners: 8,20 / 10,20
- Diari: 10,20 / 15,10 / 16,05 / 20,05

Ajuntament:

- Oficines municipals: 972440005
- Fax: 972442702
- Recaptació: 972442649
- Hotel d'Entitats: 972440160
- Piscines: 972442868
- Consultori Mèdic: 972442570
- Farmàcia: 972440059
- Cinema Unió: 972440160
- Escola pública: 972440228
- Escola bressol Bescanó Nins: 972440363
- Biblioteca: 972440720
- Casal d'avis: 972440779
- Mossos d'Esquadra: 088
- Creu Roja: 972222222
- Bombers: 085
- Hospital universitari de Girona Dr. Josep Trueta: 972940200
- Parròquies:
 - Sant Llorenç de Bescanó: 972440281
 - Sant Andreu d'Estanyol: 972440281
 - Sant Pere de Montfullà: 972238189
 - Sant Mateu de Vilanna: 972420807

EDITA Ajuntament de Bescanó DIFUSIÓ 1.700 exemplars REDACCIÓ Consell de redacció (Neus Salvador, Fanny Carbonell, Miquel Gironès, Núria Sararols, Fina Jiménez, Xavier Soler, Vicky Blanco, Joan Masoliver, Judit Frigolé, Mei Ferrer, Ramon Ministral i Dolors Vilamitjana) FOTOGRAFIA Joan Masoliver, Arxiu Ajuntament, Glòria Rigau, Dolors Solernau i Angelina Casadevall COORDINACIÓ I DISSENY GLAM COMUNICACIÓ (972 583 300) / Jaume Geli IMPRESSIÓ Serveis d'Imatge Bescanó DIPÒSIT LEGAL GI-1260-96

Un aniversari molt especial

Consell de Redacció de La Pilastra

Ens trobem a les portes d'un esdeveniment molt important per a la vida de Bescanó i que forma part de la nostra memòria col·lectiva: el 25è aniversari de l'escola. El curs ha començat fa poques setmanes però enguany tindrà una significació especial. Gairebé tots els bescanonins, d'una manera o altra, han estat implicats al llarg de la seva vida amb l'escola. La promoció que va inaugurar el nou edifici (llavors tan nou!), possiblement té ara fills que assisteixen al mateix centre, amb vivències diferents, però amb un punt en comú importantíssim: l'educació i l'aprenentatge a Bescanó. Per això els pares de llavors i els avis d'ara, els alumnes de llavors i pares ara, i els fills i filles, tenen un nexa d'unió que aplega sentiments, records, persones, i molta amistat.

L'escola està molt il·lusionada amb aquest aniversari i ha preparat un seguit d'iniciatives, amb la col·laboració de l'AMPA i de l'Ajuntament, per celebrar aquesta data. Propostes i activitats l'objectiu de les quals és precisament recuperar aquesta memòria col·lectiva implicant a tots els bescanonins i bescanonines, des dels més grans als més petits. Per això, l'escola demana a tots els ciutadans que feu un esforç per recordar, que dediqueu una estona

a pensar en aquelles coses de l'escola que es us van marcar o us van cridar l'atenció, i per buscar i remenar tot aquell material antic (llibres, fotografies, llibretes, treballs, etc...) que tingueu a casa vostra i que ens pugui servir per tornar a reviuire la història del centre. També podeu escriure tots aquells sentiments que us vinguin al cap o al cor, i fer-los arribar a l'escola.

Després, es preparen mostres o exposicions, i l'edició d'un llibre, entre d'altres iniciatives, per mostrar tot aquest material, que posteriorment es retornarà íntegrament. Des de l'escola i des de l'Ajuntament, demanem la col·laboració de tothom per recuperar i reviuire petita gran història de la nostra escola.

MENTA

La Coral Josep Ruhí prepara el patronatge de Santa Cecília

Coral Josep Ruhí

A la Coral Josep Ruhí estem d'enhonorabona. Els nostres companys, en Ramon i la Susanna, han portat una nena al món. Ens n'alegrem perquè aquesta parell d'amics sap fer les coses ben fetes. Tant és així, que la petita Aina és molt i molt bufona, i a més, de nits, "afina bé". Per molts anys!

La Coral segueix amb els concerts arreu de les nostres contrades. Últimament ha cantat a Castell d'Aro, Olot, Sant Hilari, Martorell de la Selva, Viladamat, Osor...

Ara estem preparant el patronatge de Santa Cecília, que enguany s'escaurà el dia 21 de novembre. Hi intervindran dues corals més: la coral Croschat d'Olot i la coral El Gínjol de Maçanet de la Selva. Serà a les sis de la tarda i al lloc de costum: a l'església de Sant Llorenç.

Per cert, per obtenir un bon equilibri vocal i harmònic, ens falten quatre veus de tenor i dues de baix. A veure si algun afeccionat a la bona música s'anima i ens ve a donar un cop de mà. Serà ben rebut, hi trobarà un bon ambient, quasi familiar, i s'ho passarà d'allò més bé. I el que és més important: desconnectarà de les cabòries diàries. Ànim, doncs. Us hi esperem!

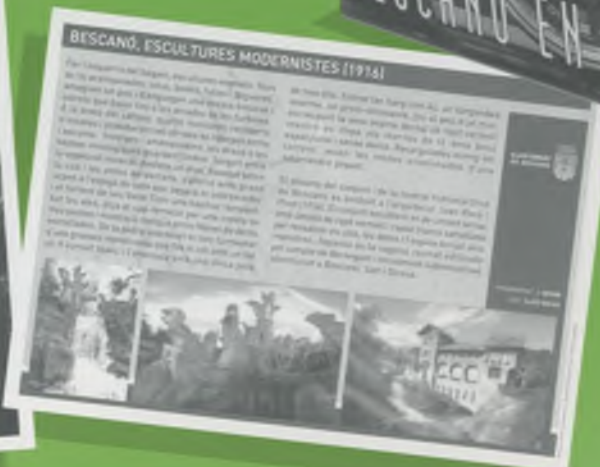

LA CORAL JOSEP RUHÍ AMB LA PETITA AINA, LA FILLA D'EN RAMON I LA SUSANNA

"A veure si algun afeccionat a la bona música s'anima i ens ve a donar un cop de mà"

Bescanó dona a conèixer el seu patrimoni a tots els veïns a través de postals

L'Ajuntament de Bescanó ha impulsat una original iniciativa: donar a conèixer el seu patrimoni als ciutadans a través de l'enviament d'unes postals, que porten el títol genèric de "Bescanó en Imatges". De moment, els bescanonins ja han rebut la primera, que és una escultura de la central hidroelèctrica. En el dors, hi ha una acurada explicació sobre els orígens i la història d'aquesta escultura. La postal va anar acompanyada d'un estoi per seguir la col·lecció. La propera postal serà sobre el tren d'Olot.

La Germandat registra la millor recollida de sang i plasma de la història de Bescanó

Glòria, Narcís i Eduard
Germandat de Donadors de Sang

UN MOMENT DE LA DONACIÓ D'AQUEST ESTIU.

“Es va fer la millor recollida de bosses de sang de tota la història de Bescanó, amb 106 donacions de sang i 7 de plasma”

La donació d'aquest estiu ha estat un autèntic èxit i tots els bescanonins ens n'hem de felicitar. Però en començar la jornada, no les teníem totes. El canvi de dates en la donació (en lloc del tradicional dissabte es va fer un divendres) per problemes de programació del Centre de Transfusió, va fer que com a responsables de la l'extracció, tinguéssim alguns dubtes sobre l'èxit que podia tenir la convocatòria. I encara més, si tenim en compte que per primer cop a Bescanó, es va fer extracció directa de plasma mitjançant unes màquines itinerants de màxima tecnologia. Ara estem preparant una xerrada per als donants i per a tota la gent interessada, per tal d'explicar per què i com s'ha de donar plasma.

Però de moment, el que val són les dades finals que un cop més, ens van demostrar que la generositat dels bescanonins és aclaparadora. Tant és així, que es va fer la millor recollida de bosses de sang de tota la història de Bescanó, amb 106 donacions de sang i 7 de plasma.

Aquesta magnífica resposta fins i tot va sorprendre la Junta Directiva de Girona que, per mediació del seu president Marc Ibars, ens va fer arribar (a nosaltres i als donants) les seves felicitacions, agraint tant de civisme.

Només podem dir-vos GRÀCIES, en lletres majúscules. I fins a la propera extracció per Nadal.

Molt bona acceptació del cinema a la fresca

Com cada any, dins les activitats de l'Estiu Cultural hi ha hagut el cinema a la fresca. S'han projectat un total de tres pel·lícules d'actualitat i de diferents estils. *Peter Pan*, *Días de fútbol* i *Piratas del Caribe* varen tenir molt bona resposta de públic. *La Pelota Vasca*, es va haver de suspendre pel mal temps però està previst poder-la oferir properament.

Prop de 200 nens i nenes participen al Casal d'Estiu

Prop de 200 nens i nenes d'entre 3 i 12 anys han participat aquest any al Casal d'Estiu de Bescanó. S'han dut a terme un munt d'activitats com ara anar a la piscina, tallers, esports, cuina, teatre... propostes que han ocupat els matins i tardes del mes de juliol i els matins del mes d'agost.

El número de nens inscrits al Casal d'Estiu creix cada any i tant el servei de menjador com el de guarderia (de 8 a 9 del matí) tenen molt bona acceptació.

Fins l'any que ve!!

La Festa Major de Bescanó,

EL MUNICIPI VA CELEBRAR UN MUNT D'ACTES DE QUALITAT I TOTS ELLS VAN COMPTAR AMB UNA GRAN ACCEPTACIÓ I UNA MAGNÍFICA ASSISTÈNCIA DE PÚBLIC

S. Cànobes

Un any més, la gent de la Comissió de Festes de Bescanó ens van preparar una festa major inoblidable. I altre cop hem de començar agraint moltes coses als organitzadors: la seva dedicació durant l'any per preparar-nos la millor festa, la seva gran feina durant la festa per satisfer tothom i perquè tot surti com està previst, el seu encert en la programació dels actes...

Tot i que la festa de Bescanó ha entrat ja en una inèrcia d'actes de qualitat i de gran assistència de públic, cada any es troben fets destacables, i en l'edició del 2004 sens dubte el gran acte va ser el concert dels madrilenys Ska-P, com ho demostra la gran quantitat de gent, vinguda d'arreu (França, Alemanya, Suïssa, Itàlia), que no es va voler perdre el concert.

Un concert amb 3.000 persones

Davant d'unes 3.000 persones, el grup va oferir un directe molt animat, amb música contundent i revolucionària, on no van faltar els seus típics shows i les seves paròdies habituals. Com dèiem, el concert de Ska-P (al qual van seguir els cassanencs Burman Flash) va aixecar una gran expectació. Mai no s'havien vist a Bescanó tantes matrícules estrangeres als cotxes; i qui signa aquestes ratlles pot donar fe de la presència de periodistes alemanys que volien prendre imatges de l'ambient de la festa de Bescanó.

Sens dubte, doncs, el concert de Ska-P va ser l'acte estel·lar de la festa i el que va congrega més gent, però tot i això cal destacar també els actes de dissabte, amb el ja habitual DJ Canadell i el seu espectacle Feel Good. És destacable sobretot per la gran quantitat de joves bescanonins que hi participen i per l'ambient que creen. Sembla el dia de la festa per a la gent del poble.

UN DELS ACTES DE LA FESTA MAJOR VA SER EL CAMPIONAT DE BOTIFARRA, QUE VA APLEGAR DESENES DE PERSONES A LA SALA POLIVALENT.

"Mai no s'havien vist a Bescanó tantes matrícules estrangeres als cotxes"

EL MENUTS S'HO VAN PASSAR D'ALLÓ MÉS BÉ A LA FESTA DE L'AIGUA A LA PISTA DE L'ALBA, QUE VA ANAR A CÀRREC DEL GRUP "XIM XIM BARRALS".

coneguda internacionalment

El Bescanóní de Ferro

Però la festa no només van ser concerts. Cal fer referència sobretot a la segona edició del Bescanóní de Ferro, organitzat pel Jovent Alternatiu de Bescanó, on van competir autèntiques bèsties (per la fortalesa física, és clar), capaces, per exemple, d'arrossegar 100 metres tot un tractor. I també cal fer esment d'una novetat: els contes per a adults. Per l'any que ve els organitzadors ens han promès contes més picants, que seran tot un èxit, sens dubte, tenint en compte la participació d'aquest any (només suggeriríem que els narradors facin servir la megafonia).

La resta d'actes van seguir el patró dels altres anys, i sempre amb una gran participació dels bescanonins: el sopar de gala, el concert de la Meravella, el parc infantil, el cinema a la fresca, els contes per a la mainada, les havaneres, etc. I potser només una pega: no seria possible recuperar la festa de l'escuma per a la mainada? Tot i que el grup infantil va oferir una actuació esplèndida, semblava que els nens no en van fer prou amb l'aigua i van trobar a faltar l'escuma.

Com sempre, doncs, una festa brutal. I una altra vegada: gràcies, Comissió de Festes!

EL MOSSÈN JOAQUIM LEAL VA OFICIAR UNA MISSA D'OFICI SOLEMNE EN HONOR DE SANT LLORENÇ.

SARDANES DAVANT DEL PAVELLÓ, UNA ALTRA DE LES ACTIVITATS DE LA FESTA MAJOR.

EL CONCURS DEL BESCANÓNÍ DE FERRO VA AIXECAR UNA GRAN EXPECTACIÓ. A LA IMATGE HI PODEU VEURE ELS GUANYADORS.

"Per l'any que ve els organitzadors ens han promès contes més picants, que seran tot un èxit, sens dubte, tenint en compte la participació d'aquest any"

Àlbum de Bescanó

Festa Major de Sant Bartomeu de Trullàs

La Festa Major de Trullàs es va celebrar els dies 21 i 22 d'agost, amb molt bona participació de públic. El dijous es va organitzar un sopar popular i seguidament un ball. Divendres, es va celebrar una Missa a la parròquia de Sant Bartomeu, i a la tarda hi va haver sardanes i una botifarrada. Els actes van cloure amb una ball de fi de festa.

Festa a l'escola bressol

L'escola bressol Bescanó Nins va celebrar la festa de final de curs amb l'assistència dels pares. La proposta, molt participativa, va servir també com a jornada de portes obertes.

4ª Marxa nocturna per Bescanó

La Colla Excursionista l'Isard va organitzar, el 28 d'agost passat, la 4ª Marxa nocturna per les rodalies de Bescanó. Els excursionistes van sortir a les 10 del vespre i hi va haver un refrigeri amb coca i vi dolç.

Els més petits escolten contes a la fresca

Els contes a la fresca per als més petits ha estat una de les activitats que ha omplert l'estiu d'imaginació. Com podeu veure a la imatge, pocs es van perdre la proposta!

Exposició a Sant Llorenç

La sala d'exposicions de Sant Llorenç va acollir la mostra de les obres que han fet els alumnes dels cursos de restauració i de manualitats que s'han realitzat a Bescanó.

Vilanna celebra la seva festa major

Els veïns de Vilanna van celebrar la seva festa major, el 18 i 19 de setembre, en honor del seu patró, Sant Mateu. Més de tres-centes persones es van reunir en el sopar de germanor que cada any se celebra a la plaça de l'església, un espai de gran bellesa que agrada petits i grans. Aquest any, la festa va començar més d'hora i es va dedicar la tarda de dissabte als més petits, que van poder participar en diferents jocs tradicionals: van fer carreres de sacs, van estirar la corda, van trencar l'olla, van apagar espelmes amb pistoles d'aigua...i després va arribar el torn de la música amb un espectacle infantil a càrrec del cantant Jordi Tonietti. Tots els nens que van participar a la festa van tenir un obsequi. Al vespre, els més grans, com es tradicional van poder ballar sardanes i bellugar una mica el cos amb el conjunt Tuti Frutti que va amenitzar la vetllada fins ben entrada la matinada. Diumenge l'església va tornar a quedar petita, com cada any, durant l'ofici solemne amb acompanyament de cobla. Aquest any la comissió de festes va posar a la venda, com s'havia fet anys enrera, una nova samarreta que duia estampada una imatge de l'església de Sant Mateu.

XIX Mostra d'Artesania

Les aules culturals Rosa Mª Cabré han acollit la XIX Mostra d'Artesania, organitzada per l'Ajuntament, en col·laboració amb el Casal d'Avis, l'Associació de Gent Gran i Puntaires de Bescanó. L'exposició es va inaugurar per la Festa Major. Els vestits que apareixen a l'imatge van ser elaborats pel Casal d'Avis.

Inauguració de l'exposició del Museu Etnològic

El Museu Etnològic de Bescanó va oferir, durant la Festa Major, una exposició de les fotografies que li han anat cedint diferents ciutadans de la vila, preses entre 1940 i 1980. L'objectiu de la mostra, que va tenir un gran èxit de públic, és donar una ullada a la vida quotidiana de Bescanó d'aquells anys, amb oficis i costums que ja s'han perdut.

El Casal d'Avis continua amb una gran vitalitat

EL CASAL D'AVIS DE BESCANÓ SEGUEIX TREBALLANT I ATENENT LES DEMANDES DELS NOSTRES SOCIS. A CONTINUACIÓ US EXPLICAREM ALGUNS DELS ACTES MÉS RELLEVANTS QUE HEM DUT A TERME ELS DARRERS MESOS:

Curset de primers auxilis

A principis de maig va tenir lloc aquest curset, impartit pel Dr. Mendoza, a qui li agraïm moltíssim la seva dedicació.

Visita al Fòrum

El 14 de maig, cinc dies després de la inauguració del Fòrum de les Cultures, vam anar a visitar-lo emplenant dos autobusos. Tots els que vam participar en la visita en vam sortir molt satisfets.

Trobada de lleure

Per a tothom que hi va voler assistir, el 7 de maig es va organitzar la trobada de lleure per a la gent gran al Palau de Fires de Girona. Aquest acte estava organitzat pel Consell Comarcal i va aplegar gent de tot el Gironès.

Festa al Casal

Com ja s'ha celebrat en els darrers anys, a principis de juny (concretament el dia 7), vam organitzar una festa. Els nens i nenes de l'Escola de Música ens van visitar i ens van oferir un concert. Aquest any, el musical duia per títol "Els nas de nap salven el món". No cal dir que al Casal s'hi van reunir avis i pares per veure els seus fills i néts actuar. Va ser una festa molt lluïda, tal i com podeu veure a les imatges!

Dinar del Soci

El dia 12 de juny i al restaurant de Can Casilda, va tenir lloc el dinar del soci. La festa va ser molt maca i el dinar molt bo. L'única pega és que va ploure! A la festa hi van assistir la majoria de socis del Casal i en acabar, es va fer un ball amenitzat pel duet Joan Mª Simó i la seva esposa.

Festa d'avis i néts

A finals de juny i com a cloenda de la temporada de les activitats que es fan al Casal, es va organitzar una festa d'avis i néts. La companyia de titelles "La finestra imaginària" va fer una representació de l'obra "Bigoli" (en motiu de l'any Dalí), que va delectar a petits i grans.

Visita a les mines de Cardona

El 18 de setembre passat, un total de 44 avis i àvies del casal vam fer una visita a les Mines de Sal de Cardona, un indret preciós i curiós com podeu veure a les imatges. A la tarda vam visitar al santuari del Miracle, on hi viuen sis monjos benedictins. Un d'ells ens va rebre i va explicar la història del santuari i del retaule que hi tenen exposat.

Seguim amb el ball-berenar

Cal recordar que un cop a la setmana es fa el ball-berenar. Aquest estiu també vam acabar la temporada amb un ball a la fresca al pati de l'Alba amb el Grup Family.

Associació "Gent Gran de Bescanó"

L'associació "Gent Gran de Bescanó" ha continuat portant a bon port totes les activitats programades: tallers de brodats i pintura, a més dels de patchwork.... Per exemple, hem fet diferents creacions artístico-decoratives amb vidre i estany. Vam celebrar la cloenda dels tallers amb un bon berenar al Casal i amb una molt celebrada exposició dels nostres treballs per la Festa Major. També vam col·laborar activament en la recaptació de diners per a les despeses ocasionades en motiu d'una nova imatge de Sant Sebastià.

Hem realitzat diferents sortides: a Mollerusa per visitar la seva fira, al Teatre Nacional de Catalunya (per veure l'obra "Maria Rosa") o al Museu Molí Paperer de Capellades (que ens va permetre conèixer com es feia tradicionalment el paper). També hem visitat la Catalunya Nord, passant per petits pobles de la Vall del del riu Tet i vam arribar a Prades, visitant les espectaculars coves de Canaletes. Per tancar la temporada, vam fer una visita al Fòrum de les Cultures, que va acabar amb un berenar-sopar en un ambient d'amistat i alegria, veient el bonic espectacle "Moure el Món".

Per acabar el curs, vam celebrar la tradicional Diada de Germanor, amb un dinar a l'Hotel La Terrassa de Platja d'Aro. Tenim planificades noves excursions i nous projectes per als tallers, i us n'informarem el més aviat possible. Esperem que us animeu!

Les primeres imatges exteriors de l'entorn de Bescanó, exposades al Museu Etnològic

LA INICIATIVA DE RECOLLIR FOTOGRAFIES D'ENTRE EL 1940 I 1980 DE LA VIDA QUOTIDIANA DELS VILATANS HA OBTINGUT UNA BONA RESPOSTA

Museu Etnològic de Bescanó

BESCANÓ (C. 1960). GRANJA DE GALLINA BLANCA PONEDORA. ALS CATOZE ANYS ES TENIA EDAT PER TREBALLAR. ARXIU: JOSEP CARRERAS.

BESCANÓ (C. 1960). UNA DE LES DARRERES PARELLES DE BOUS. ARXIU: MOTJER ESTEVE JOAN.

El Museu Etnològic de Bescanó ha exposat, durant la Festa Major d'enguany, tretze fotografies restaurades digitalment, datades entre 1918 i 1924, que podrien ser les primeres imatges d'exteriors de Vilanna i dels veïnats de Pujols i Trullars. Destaquen les imatges de la Festa Major de Trullars de l'any 1922, realitzades per l'anglesenc Tomàs Carreras i Artau. Aquestes imatges, més les altres 73 fotografies exposades de l'entorn proper a Bescanó, procedeixen del catàleg de materials gràfics de l'Arxiu d'Etnografia i Folklore de Catalunya.

Inspirats en aquesta iniciativa individual i pionera de Tomàs Carreras i Artau, el Museu Etnològic ha promogut un recull col·lectiu de fotografies amb escenes etnològiques, que recullen instants de la vida domèstica, del treball i dels costums dels dies de faner. Un retrat col·lectiu de l'anar fent de cada dia, de la història més quotidiana de la nostra societat entre les dècades de 1940 i 1980.

Hi ha hagut molta col·laboració i, de les 120 imatges recollides en una setmana, se n'han seleccionat la meitat per ser digitalitzades, ampliades i exposades. Molta gent ha passat pel museu a veure-les i a veure's, confirmant l'encert immediat d'aquesta iniciativa. Anys a venir, donaran encara més valor a aquest fons patrimonial, salvaguardat i compartit gràcies a les noves tecnologies.

“De les 120 imatges recollides en una setmana, se n'han seleccionat la meitat per ser digitalitzades, ampliades i exposades”

BESCANÓ, CAN GIRONÈS (C. 1955). PER MATAR EL PORC PRIMER S'HA D'AGAFAR. ARXIU: JOAN FERRER CROUS.

BESCANÓ, CAN BATLLORI (1972). L'ÀVIA DÓNA SOPES AL NÉT ASSEGUT A LA TRONA. ARXIU: FRANCESC BOADA.

Bescanó recupera l'ermita de Sant Sebastià

L'Ajuntament de Bescanó segueix amb el compromís de recuperar el patrimoni del seu territori. La primera ermita restaurada ha estat la de Sant Sebastià, la inauguració de la qual es va celebrar el 17 de juliol amb una gran assistència de vilatans i amb la presència del Bisbe de Girona, Carles Soler i Perdigó i del rector de Bescanó, Joaquim Leal. Les obres de reforma van començar l'any passat, sota la direcció de l'arquitecte Jaume Casas.

Aquesta iniciativa de rehabilitació es complementarà amb una reforma de l'entorn (la capella, la font i la façana del cementiri municipal). Posteriorment, l'Ajuntament té previst arranjar el porxo de l'església de San Mateu de Vilanna, i rehabilitar l'ermita de Santa Anna de Montfullà i la de Santa Margarida de Bescanó. A més, el consistori està negociant la compra de l'ermita de Sant Bartomeu, que actualment és de propietat privada.

LA INAUGURACIÓ DE
L'ERMITA VA APLEGAR
UN BON NOMBRE DE
VILATANS.

EL CARTELL QUE ES VA FER
EN MOTIU DE LA
RECUPERACIÓ DE L'ERMITA.

Felicitem-nos per la recuperació de l'ermita de Sant Sebastià!

Mossèn Quim

Unes 200 persones van assistir el dissabte, 10 de juliol, a la benedicció de la capella i l'altar dedicats a Sant Sebastià per part del Sr. Bisbe, Carles Soler Perdigó. Aquesta capella, erigida davant del cementiri municipal de Bescanó, té els seus anys de veneració. Unes rajoles, col·locades a la part de sota del teulat ens en donen testimoni, ja que es remunten a l'any 1600.

L'Ajuntament de Bescanó va encomenar la reconstrucció de tota la capella, que estava força degradada pel pas del temps. Els treballs de millora van començar pel teulat i van continuar per les parets exteriors, els contraforts i l'absis. Un cop acabada la part exterior, es va rascar tot l'interior per poder-lo pintar. S'ha deixat pedra vista dins a una certa alçada. Aquest detall, juntament amb la llum indirecta, atorga a la capella una bellesa molt agradable. La imatge, feta de fusta de til·ler, és obra de l'escultor olotí Modest Fluvià.

Ara, el que cal fer és usar la capella sovint i no només un cop a l'any. Ja hi hem fet algun bateig i ha estat molt bé. La Missa del 12 d'octubre, dia del Pilar, es va fer en aquesta ermita a partir de les 11 del matí.

Felicitem-nos tots plegats per haver fet un pas tant important i interessant per la recuperació d'aquesta ermita, que teníem una mica (o força) abandonada.

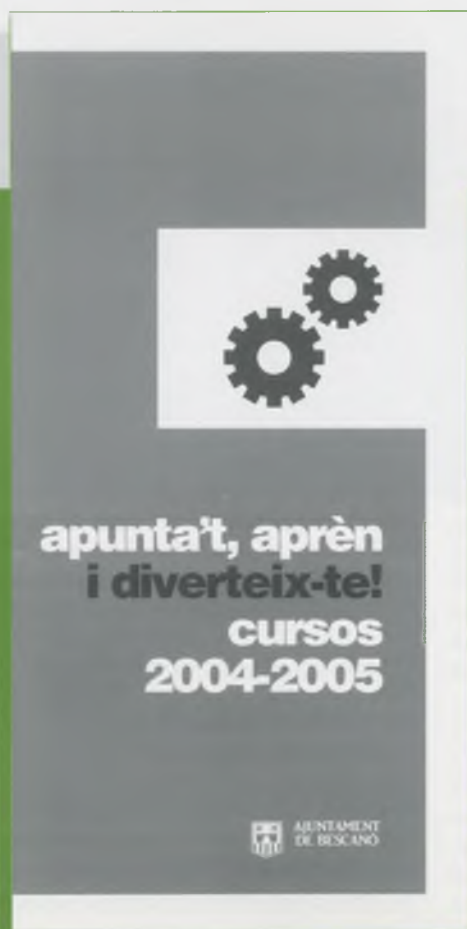
Les obres al carrer Major se centren a les voreres

Els treballs d'asfaltatge de la carretera N-141, és a dir, el carrer Major de Bescanó, van acabar el juny i ara les obres se centren a les voreres. L'objectiu, com ja es comença a veure, és que les voreres tinguin una major amplada i s'hi instal·laran mobiliari i jardineres. A més, s'estant soterrant tots els cables per oferir un millor servei als vilatans.

La deixalleria mòbil: un servei per a tots els veïns

La deixalleria mòbil del Consell Comarcal del Gironès ha començat a circular per Bescanó per tal de recollir aquells residus que caldria dur a la deixalleria de Salt. Consisteix en un remolc de grans dimensions amb petits cubells on dipositar-hi les restes que no s'haurien de barrejar amb la brossa de cada dia, com ara piles gastades, roba vella, oli de cuinar, radiogradies o restes de pintura, entre d'altres. Aquest "camió" facilita les tasques de selecció als veïns per tal que per als residus petits, no s'hagin de desplaçar fins a la deixalleria.

Editen una fulletó amb totes les activitats per aquest curs

L'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Bescanó ha editat una agenda en la que s'inclouen tots els cursos i tallers que poden dur a terme els bescanonins. Sota el títol "Apunta't, aprèn i diverteix-te", aquesta guia enumera totes les activitats que es poden realitzar, dividides en cinc grans àrees: Llengua, Fes'ho tu mateix, Balla amb nosaltres, Gastronomia, Jardineria, Aalut, En forma i l'Escola esportiva.

Habitatges de protecció oficial per als joves bescanonins

L'Ajuntament de Bescanó està construint pisos de protecció oficial al sector de Can Puig, amb l'objectiu de destinar-los a joves empadronats a Bescanó d'entre 18 i 30 anys. El Consistori ha rebut peticions fins a finals de setembre. Ara caldrà decidir a qui es destinen els pisos. L'adjudicació es farà a partir de la suma de punts, que s'atorguen sobre diferents aspectes com que no posseïxin cap habitatge, que estiguin empadronats a Bescanó o el nivell econòmic. Aquests habitatges s'han promogut a través de la Fundació Família i Benestar.

Mesures per evitar els incendis forestals

L'Ajuntament de Bescanó ha aprovat una normativa per tal d'evitar els incendis forestals a les zones habitades, sobretot a les urbanitzacions. Les mesures que s'hauran de prendre afecten principalment al Parc de Montfullà i Mas Llunès. La llei obliga a que siguin les mateixes urbanitzacions les que es facin càrrec de la prevenció, que contempla crear una franja exterior perimetral de 25 metres d'amplada, lliure de vegetació i amb la massa arbòria aclarida, mesura amb la que ja compta Mas Llunès des de fa dos anys. A més, també caldrà que les urbanitzacions tinguin una xarxa d'hidrants.

El secret de les joies del poblat ibèric del Puig de Can Cendra a Estanyol

Per David Ortega i Cobos, arqueòleg

L'any 1978 l'arqueòloga Ma Carme Domènech Puig, que en aquella època realitzava excavacions en el poblat ibèric del Puig de Can Cendra d'Estanyol, va publicar en aquesta mateixa revista una curta nota de divulgació sobre aquest important jaciment. En ella s'hi explicaven els resultats dels primers treballs científics que es feien al poblat, i es recordava la primera troballa que s'hi va fer, a principis del segle XX, quan els masovers de la casa de pagès que conreaven les feixes del turó van trobar un petit tresor de joies d'or. Molta gent del poble coneix la història d'aquesta sorprenent descoberta, i també se n'expliquen d'altres, com la d'aquelles monedes d'or que van rajar una vegada de la biga de roure d'una casa de pagès quan algú en va treure la pols amb un plomall. D'aquestes monedes no en sabem res del cert, però les joies antigues d'Estanyol van ser estudiades per J. de C. Serra Ràfols, un prestigiós arqueòleg i professor universitari, qui en va publicar un article científic en el qual feia una descripció detallada de les joies. En aquest article resumiren breument el que es deia en aquell article i recordarem les excavacions que es van fer en el poblat ara fa més de vint anys.

“Els masovers que conreaven els camps van trobar el tresor d'una manera casual, quan un collaret d'or va quedar enganxat en una de les punxes d'una fanga”

El poblat ibèric d'Estanyol es troba a dalt de tot del puig de Can Cendra, el turó més alt i destacat de tots els que fan la partió natural entre les parròquies de Bescanó i Estanyol. Actualment està cobert de bosc, fet que impedeix de trobar-hi per terra cap resta antiga, però fins ben entrat el segle XX en la seva major part era ocupat per camps de conreu. Aquests camps tapaven les restes del que sembla que va ser un important llogarret ibèric que s'extenia pel vessant de la muntanya orientat a mitjorn. Les primeres excavacions arqueològiques que s'hi varen fer van consistir en diverses cales de prospecció que estaven escampades per aquest sector i que van permetre de documentar la presència de restes de l'antic poblat.

En la més gran d'aquestes cales, anomenada número 5, s'hi van trobar les restes prou ben conservades d'algunes cases que estaven construïdes amb un mur baix de pedres irregulars lligades amb fang, que originalment havien estat alçats amb una paret de tàpia o tovot i que l'abandonament en època antiga va derruir, cobrint en bona part les seves estructures.

Aquestes cases, que tenien una planta rectangular, estaven composades per una o dues petites estances que s'obrien directament al carrer. En l'excavació s'hi van trobar nombrosos materials arqueològics que actualment es guarden als magatzems del Museu d'Arqueologia de Catalunya a Girona.

Els més abundants eren els fragments de ceràmica, entre els quals hi havia cassoles i olles d'una terrissa de cuina basta i altres tipus de ceràmica tornejada de producció ibèrica, però també s'hi van trobar fragments de vasos de vaixel·la fina de taula i d'àmfores de vi i oli que procedien de les costes del Mediterrani Occidental, tant de ports grecs i itàlics com púnics i carteginesos.

Totes aquestes restes permetien datar la vida del llogarret entre els segles VI i I aC, època en que probablement la gent va abandonar el lloc per establir-se a la plana.

Joies i objectes d'abillament

A banda d'aquests materials, a les excavacions també es van trobar algunes petites joies i objectes d'abillament personal (com ara agulles i fermalls per a la roba, que estaven fets de bronze) però mai es va trobar cap joia o peça d'or. De fet, el descobriment del tresor de collarets d'or que abans hem esmentat representa una troballa del tot excepcional.

J. de C. Serra Ràfols, en l'article que va publicar sobre les joies, recull la història de la seva descoberta. Ens explica que els masovers que conreaven els camps van trobar el tresor d'una manera casual, quan un collaret d'or va quedar enganxat en una de les punxes d'una fanga. De seguida van regirar la terra i hi van trobar dos collarets més i un anell engastat amb una pedra preciosa, també d'or. Aquella bona gent va lliurar les joies a la família Cendra, que eren els propietaris del mas del mateix nom d'Estanyol i a qui pertanyia la muntanya i la casa de pagès on s'estaven de masovers.

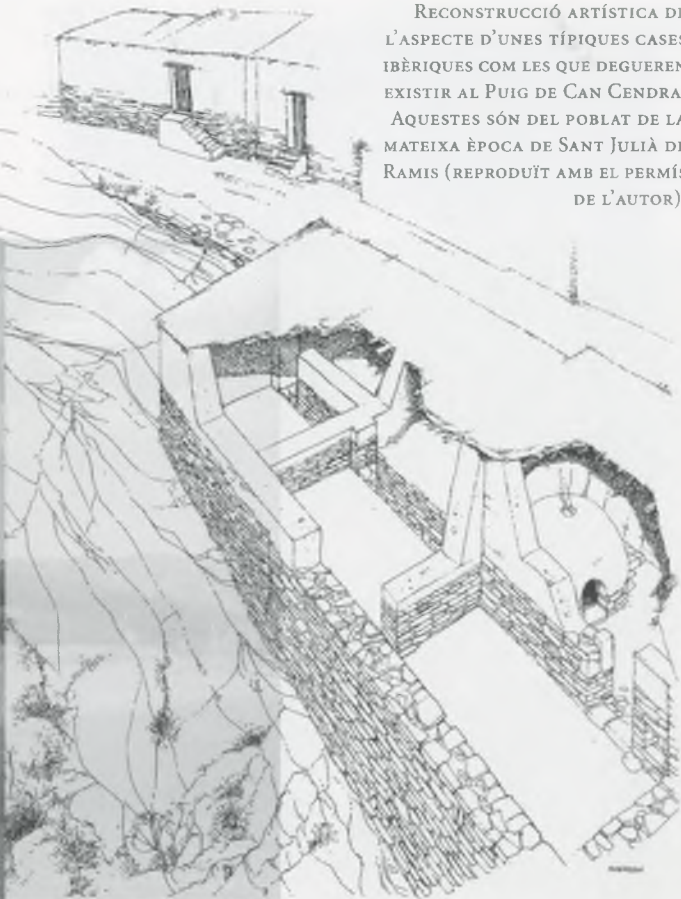
La família Cendra va guardar aquestes joies i va fer arreglar la tanca malmesa d'un dels collarets. Aquelles peces resultaven tant elegants i fines que les dones de la família sovint les lluien en festes i sopars. Fou l'arquitecte gironí Rafael Masó qui en va donar la primera notícia a Serra Ràfols, ja que va assistir a una d'aquestes vetllades i va poder veure les joies.

Confiscades pel Govern de la República

L'any 1936 les joies d'Estanyol, que llavors es trobaven dipositades en una caixa de seguretat d'un banc, van ser confiscades pel Govern de la República i es van traslladar a un dipòsit de Figueres juntament amb molts d'altres béns incautats. Acabada la guerra es van poder retrobar i foren retornades als seus propietaris. Malauradament però, s'havien perdut per sempre l'anell i el que sembla que era el millor dels tres collarets.

Segons la descripció que en varen poder fer els seus propietaris, l'anell tenia

VISTA DEL PUIG DE CAN CENDRA DES DE LA PLANA D'ESTANYOL.

RECONSTRUCCIÓ ARTÍSTICA DE L'ASPECTE D'UNES TÍPIQUES CASES IBÈRIQUES COM LES QUE DEGUEREN EXISTIR AL PUIG DE CAN CENDRA. AQUESTES SÓN DEL POBLAT DE LA MATEIXA ÈPOCA DE SANT JULIÀ DE RAMIS (REPRODUÏT AMB EL PERMÍS DE L'AUTOR).

engastada una pedra preciosa de color vermell, i el collaret, segons recordaven, tenia pedres jaspejades de color pastel, i una tancada tot especial, que estava feta amb dos petits caps de lleó. Serra Ràfols només va poder estudiar dos dels collarets del conjunt original. En el seu treball, hi estan descrits d'una manera molt detallada i l'autor en remarca diferents aspectes que tenen interès només per als especialistes del tema.

De tot el que s'hi diu en destacarem que tots dos collarets estaven fets amb un mateix tipus de cadeneta que tenia les anelles en forma 8. Del primer, que tenia una longitud de 23 cms, en penjava tot un seguit de petits bastonets d'or fets amb petites boletes superposades, i del segon, que amidava 44 cms, en penjava, lliurement, un penjoll de planxa d'or que tenia la forma de mitja lluna i un granat incrustat a l'anvers, de la mateixa forma que d'aquest. Els extrems d'aquest penjoll estaven acabats amb uns bastonets gairebé iguals que els descrits per al primer collaret fet que, juntament amb d'altres característiques, relacionava molt estretament ambdues peces.

L'article repassa tot els aspectes tècnics i formals dels collarets amb diversos

paral·lels de joieria antiga d'arreu del món mediterrani d'època clàssica. El seu autor en va destacar el fet que les seves principals característiques no tenien paral·lels en l'orfebreria antiga de la península ibèrica, i en canvi, compartien molts trets comuns amb joies gregues i itàliques que dataven d'època hel·lenística, en els segles IV i III a C. Com a conclusió del seu treball, Serra Ràfols proposava com a hipòtesi que les joies van ser elaborades en tallers que situats fora de la península ibèrica, i avançava que probablement foren adquirides per un poblador indígena o romà, que les va poder lluir durant molt de temps, potser centúries, fins a al moment de la seva ocultació.

En el lloc de la troballa de les joies sembla que no s'hi van trobar òssos o cendres, ni tampoc cap mena de gerra o recipient que les hagués pogut contenir. És molt probable doncs, que no es tractés d'un dipòsit d'ofrenes en un context funerari. El més probable és que es tractés d'una amagatall que, qui posseïa les joies, va fer en un moment de perill personal greu, tot esperant de poder tornar a recuperar-les algun dia, fet que és evident que no va ocórrer. Els detalls d'aquesta història, però, mai no s'arribaran a saber.

“La família Cendra va guardar aquestes joies i va fer arreglar la tanca malmesa d'un dels collarets. Aquelles peces resultaven tant elegants i fines que les dones de la família sovint les lluien en festes i sopars”

Bibliografia:

J. de C. Serra Ràfols (1962) Joyas antiguas de Estanyol (Gerona), *Archivo Español de Arqueología*, vol. XXXV, núms. 105-106, pp. 123-128, amb 6 figures.

M. C. Domènech Puig (1978) El Puig de Can Cendra d'Estanyol, *La Pilastra*, Bescanó.

M. C. Domènech Puig (1982) Puig de Can Cendra, Estanyol, Bescanó, *Les excavacions arqueològiques a Catalunya*, 1, Dep. de Publicacions de la Generalitat de Catalunya, Barcelona, pp. 208.

“Tocar, cobrar i *disfrutar!*”

ENTREVISTA A VICENÇ PLANELLA. TROMPETA DE L'ORQUESTRA RE-MI-FA-JAZZ BESCANÓ

Per Viky Blanco

“M’agradaria explicar als meus amics de Bescanó com es va formar l’orquestra “Re-mi-fa-jazz Bescanó” i com vaig arribar a ser-ne un dels trompetes”. Això és el primer que em diu el senyor Vicenç Planella només de seure al pati de casa seva. M’explica que a molta gent del poble se li ha oblidat, perquè fa molts d’anys d’allò i ell en vol deixar constància. A través del seus ulls blaus, que tenen una intensitat sorprenent, comprovo que encara que han passat a prop de 70 anys, ell ho recorda com si fos ahir perquè com molt bé diu: “les coses que t’agraden sempre et queden molt endins”

Com es forma una orquestra des de zero?

Primer de tot amb molta il·lusió, perquè de coneixement tècnic no en teníem. Tan sols érem cinc vailets de no més de 14 anys que ens agradava la música. Tot sorgí quan es va instal·lar a Bescanó un veí de Cerdanyola com a mestre nacional. Potser encara hi ha gent que el recordi: es deia senyor Morató, i s’oferí per ensenyar-nos música perquè tant ell com la seva dona eren molt bons músics.

Vostè encara era molt jove...

És que vaig haver d’estudiar molt abans de debutar. Ni més ni menys que set llibres de solfeig. Un cop empapats de solfa, va arribar el moment d’anar a comprar els instruments. Recordo quan vaig entrar a la botiga del carrer Sant Pau de Barcelona i vaig veure tots els instruments exposats... jo només tenia ulls per la trompeta.

I aquesta dèria per la trompeta...?

Sempre he pensat que la trompeta és l'ànima de l'orquestra. Quan venien orquestres per les festes del poble jo només em fixava amb la trompeta: si ho feia bé, l'orquestra era bona, però si el trompeta fallava, aquella orquestra no pitava.

Tornant al carrer Sant Pau... es va endur una trompeta cap a Bescanó?

Sense dubtar-ho. Era molt maca, tota platejada amb la campana daurada, i amb la il·lum s’hi podia fer uns reflexes molt divertits.

Els veïns no estarien tan contents com vostè...

No, je je... recordo que quan marxava a la meua habitació per assajar, els veïns cridaven: “Vicenç, para ja que no podem fer la migdiada!”. Llavors, jo tapava una sortida de fibra que tenia la trompeta i el soroll era semblant al del violí, però encara més fi. D’aquesta forma la fressa es feia més soportable.

Ja tenim coneixements tècnics i instruments, qué restava?

Doncs un repertori! Vam escollir uns 25 o 30 balls. Tots eren tan bonics! Valsos vienesos, *pasodobles* espanyols, rumbes cubanes i popurris. Aquella música era molt maca, tant per ballar com per tocar, per això no passarà mai de moda: es tocava abans, encara se segueix tocant a les festes majors, i es tocarà sempre.

I l’orquestra “Re-mi-fa jazz Bescanó” ara sí, a debutar!

Sí. Ho vam fer a Bescanó, per que era el nostre poble i ens havia vist néixer com a músics. Fèiem disfrutar tant a joves com a grans. La sala Paradell, que era on tocàvem, s’emplenava al màxim. Fins i tot ens van fer un contracte per tocar tots els diumenges i els dies de festa.

Tot un èxit!

I no només aquí. També ens van contractar a la Selva, a la Garrotxa i a tota la comarca del Gironès. Però la veritat és que on més ens agradava tocar era al nostre poble, perquè el dia era complet. Primer, gran partit de futbol i després, gran sessió de ball. Què més es podia demanar...?

I a sobre cobrant...

Per cada sessió de ball cobràvem unes 3.000 pessetes, i en aquell temps era una fortuna! La gent *disfrutava* ballant i nosaltres tocant, i a sobre, cobràvem. Tocar, cobrar i *disfrutar*.

“Pero la veritat és que on més ens agradava tocar era al nostre poble, perquè el dia era complet. Primer gran partit de futbol i després, gran sessió de ball. Què més es podia demanar...?”

Expliqui'ns alguna anècdota. Segur que n'hi han passat unes quantes...

A tots els pobles que anàvem ens hi passaven coses curioses, perquè a cada lloc tenia les seves pròpies costums. Potser la més sonada per a mi va ser a Sant Feliu de Pallerols.

Tot anava com la seda fins que uns joves se'ns van apropar i ens van demanar que toquéssim “el ball de l'americana dels guapos”. Ens vam mirar tots sorpresos perquè cap de nosaltres mai havia vist una partitura que es digués així.

Haig de confesar-li que jo tampoc.

I és clar, si és que no existia! Però havíem de solucionar la papereta. Llavors el company que tenia vora meu, que era un noi molt eixerit, va dir-me a cau d'orella: “fes un *tatarit* ben fort i anuncia que el proper ball és el “ball de l'americana dels guapos”. I així ho vaig fer.

I què va passar...

Doncs que davant la nostra sorpresa vam veure com les noies corrien com gallines esvalotades en busca dels nois, a l'inversa del que succeïa normalment. Però encara vaig quedar més parat quan una noia molt bonica es va apropar per demanar-me que ballés amb ella. Jo era molt vergonyós i li vaig dir que tenia feina en aquell moment. Però poc després en va venir un altre...

S'ho passaven pipa de veritat. No ho enyora?

Sí, era la meua gran passió i allà on anàvem fèiem bones amistats. Però després d'estar tocant durant dos anys seguits ens van començar a posar barreres i molts entrebancs. Saps què va ser...? La guerra.

El qüestionari

EDAT: 85 anys

AFICIÓ: sense dubte, la música

EL SEU PITJOR DEFECTE: el treball. Sempre he estat molt treballador i totes les masses piquen. Voler treballar massa també pot ser un defecte. I aquest crec que és el meu.

I LA SEVA MILLOR VIRTUT: no tinc ni he tingut mai cap vici.

QUÈ CREU QUE LI FALTA AL POBLE DE BSCANÓ: res. Bescanó ara és molt maco; quan jo era jove era un poble molt gris.

QUÈ LI SOBRA: ...algun “bohemi”, jejeje...

UN SOMNI PER COMPLIR: uff... això sí que és difícil perquè considero que he vist complir els meus somnis al llarg de la meua vida.

XXVè aniversari de l'Escola

HAN PASSAT JA VINT-I-CINC ANYS! SÍ, SEMBLA AHIR, PERÒ SÓN VINT-I-CINC ANYS. VINT-I-CINC ANYS QUE VÀREM DEIXAR L'EDIFICI VELL I TRONAT, AMB LES CLASSES APUNTALADES, I VÀREM ENTRAR EN AQUEST EDIFICI QUE SE'NS QUEDA PETIT. TAN NOU I AMPLE QUE ENS VA SEMBLAR LLAVORS!

Per tornar a recordar aquells dies, aquells moments, aquelles estones, ... que han anat succeint durant aquest temps, l'Escola, amb la col·laboració de l'Ajuntament, l'AMPA i especialment amb la vostra ajuda, ha decidit endegar una sèrie d'activitats, actes, ... que durem a terme al llarg d'aquest curs: la publicació d'un llibre, una exposició, el muntatge d'un audiovisual, l'elaboració d'un mural/mosaic record d'aquests "25 anys", altres activitats puntuals (obra de teatre, concert, conferències, ...) i una festa de cloenda cap a final de curs. Creiem que tots els actes seran prou atractius per tal que tots us hi pugueu implicar, perquè despertin l'interès del major nombre de gent possible.

Per alguns de vosaltres, una part de la vostra vida ha estat lligada al pas per la nostra Escola i és aquest nexa, l'estimació a aquesta institució, a aquest edifici i molt especialment a les persones amb qui us hi vàreu trobar, el que ens empeny a demanar-vos la vostra col·laboració.

Com ho podeu fer?

Sempre que us sigui possible, informant del projecte. Començant a remenar el bagul dels records i cercant tot allò que creieu que pot arribar a ésser interessant (llibres, quaderns, treballs, fotografies, ...). Tot el material es retornarà. Inicialment començarem pel fotogràfic i els escrits fets per tots els que vulgueu col·laborar-hi aportant una experiència, un record, un fet, una anècdota, ... que es va viure durant aquest període.

S'ha creat una Comissió per començar a organitzar i planificar aquest procés amb l'objectiu que sigui un esdeveniment "important" per a tots. Si us interessa col·laborar-hi, formar part d'alguna subcomissió, contacteu amb nosaltres. La vostra aportació ens és necessària i imprescindible.

Ben cordialment

ELS ALUMNES QUE VAN PARTICIPAR EN EL "VIATGE".

Viatge de fi de curs dels alumnes de sisè

Quan arriba la fi del mes de maig, tots els de 6è comencem a estar molt nerviosos: arriba l'esperada setmana del "viatge". Aquest viatge consisteix en una estada de quatre dies a Cambrils i des d'allà fem unes quantes sortides: a Peníscola, al Delta de l'Ebre, a Santes Creus i ... a Port Aventura. En el viatge d'anada parem a Barcelona i anem a l'Aquari i al Cinema Imax. Igualment anem a Tarragona a veure les restes de l'època romana.

Aquest any, però vam tenir un bon ensurt ja que l'autobús que ens havia de dur es va averiar i vam haver d'esperar tres hores a que n'enviessin un altre. Després, però tot va anar com una seda i ens ho vam passar molt bé! Vam arribar molt cansats però segur que tots ens hi tornariem a apuntar de seguida.

ELS JOCS VAN SER MOLT DIVERTITS.

El darrer dia de curs

Com ja és tradició, el darrer dia de curs els nois i noies de sisè que ens preparen jocs i entreteniments per a tots els nens i nenes de l'escola. Dins els jocs hi ha de tot: campionats de futbol, de bàsquet, d'hoquei, tallers de maquillatge, d'agafar pomes, de menjar xocolata, circuits de pistes, ... Quan s'acaben els jocs, hi ha un gelat per a tothom i després fem una senzilla cerimònia de comiat dels de 6è. Han passat 9 anys a l'escola la majoria d'ells, i ara se'n van cap a l'institut. Aquest any l'escola els ha regalat una samarreta amb la foto de tot el grup. Així tindran un record del dia en que van deixar l'escola.

ELS ALUMNES DE SISÈ, EL SEU DARRER DIA DE CURS I ESTRENANT SAMARRETA.

EL TÍTOL

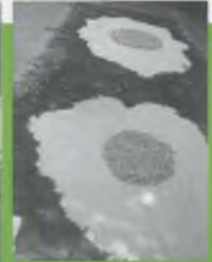
PREPARANT LES CATIFES

LES JOIES DE DALÍ

OUS FERRATS

Les catifes de flors de la diada del Corpus

Ja fa una colla d'anys que a l'escola es van tornar a recuperar les Catifes de flors que antigament es feien per la diada del Corpus al poble. Nosaltres en vam recuperar la idea i cada any per aquesta diada en fem a la part antiga, davant de l'església de Sant Llorenç. Aquesta, el tema de les catifes escollit va ser Salvador Dalí. Fem servir flors, arròs tenyit de colors, blat de moro, marro del cafè, pipes, pinso de gos, serradures... En acabar vam anar al Parc de l'Ajuntament a esmorzar coca i Cacaolat.

ESCRIUEN ELS PROTAGONISTES

*Text fet pels
alumnes de 2n*

El Museu de les papallones de Llagostera i els Bombers

El dia 27 d'abril, els nens i nenes de Cicle Inicial vam anar a veure les papallones a Llagostera i també vam anar a veure els bombers de Girona. Ens van explicar un munt de coses: d'on eren les papallones, la metamorfosi, com s'aparellaven, la diferència entre les nocturnes i les diürnes... Al museu de les papallones hi havia moltíssims insectes dissecats. Alguns dels insectes semblaven fulles seques. Tenen aquesta forma perquè no se'ls puguin menjar. També hi havia formigues que eren molt grans i aranyes de la família de les taràntules que no tenien verí, però que si et piquen et fan mal. A la selva tropical hi feia molta calor i si volíem veure les papallones havíem d'estar en silenci. N'hi havia moltes de diferents i a en Sergi se n'hi va parar una al cap.

A la tarda vam anar a veure els bombers. Ens van explicar com funcionava la mànegua. L'aigua sortia amb molt pressió i ens va ruixar un xic. També ens van deixar emprovar el casc i la jaqueta. Al final vam poder pujar al camió. Va ser molt divertit.

AL PARC DE BOMBERS
DE GIRONA

Laia

Visita al Cuc Park de Roses com a cloenda del curs

El dia 1 de juny vam anar al Cuc Park.

Primer vam anar al passeig de Roses, vam veure el mar. Vam esmorzar al passeig de Roses. Després vam anar al Cuc Park, vam anar a la balena, als castells inflables, vam anar als cignes i a les "colxonetes", als cavallets, al tren i a la pista americana.

Vam dinar al costat de la pista americana. Les atraccions que em van agradar més son els cignes i les "colxonetes" i m'ho vaig passar molt bé.

DIVERTINT-NOS AL CUC PARK.

Com fer compostatge amb les nostres deixalles

Xavier Soler

Moltes vegades ens queixem que el cubell de les escombraries se'ns omple molt depressa, amb les conseqüents anades i vingudes al contenidor. Però si destriéssim el que hi llencem, ens adonariem que només un 10 o un 15% és producte no reciclable, i que la major part acostuma a ser matèria orgànica. Tota aquesta matèria, mitjançant un tractament senzill, la podem aprofitar per fer compostatge, que no és més que un adob natural alternatiu als sintètics, carregats de massa química i perills per a la nostra salut.

El primer pas serà fer-nos el compostador (una caixa de fusta, un bidó metàl·lic...) o comprar-ne un dels que es comercialitzen de plàstic reciclat, i buscar-li el lloc adequat. Si pot ésser el posarem en un lloc a l'ombra, per no haver de regar-lo i així mantenir l'humitat que necessita. Un cop fet el primer pas i tenint el nostre femer modern ja preparat, la pregunta és: què hi podem llençar i què no?

Hi podem llençar:

De la cuina:

- Les restes de verdura i fruita.
- Iogurt i suc de fruita caducats.
- Les closques dels ous aixafades.
- Marro de cafè i restes d'infusions.
- Paper de cuina.

Del jardí:

- Flors i fulles.
- Gespa.
- Restes de poda i de l'hort.
- Palla i fems.
- Les centres del foc.

No hi podem llençar:

- Plantes malaltes o gran quantitat de vegetals podrits.
- Fems d'animals domèstics o humans, ja que contenen agents patògens.
- Peix, carn i ossos, fins no tenir més per mà el compostatge, ja que generen males olors.
- Cendres de fustes tractades o aglomerats, en contenir coles i vernissos.
- Les restes de passar l'escombra.
- Tot allò que no sigui orgànic o biodegradable.

Cal recordar que tot s'ha de barrejar, no es poden fer capes de material sec i humit. No s'ha de remenar a diari, sinó només quan hi dipositem una gran quantitat de matèria (fulles seques, gespa). Si hi posem petites quantitats cada dia, remenant-ho un cop a la setmana ja n'hi ha prou. Sabrem que el nostre compost ja és madur quan s'hagi convertit en una espècie de terra de color negre o marró fosc i desprengui una olor a bosc... A veure com funciona l'experiència.

REFLEXIONS

Llibres, càmera... Acció!

Fanny

"Les taques ensenyen a viure" diu un anunci de la tele, aquesta eterna companyia o cangur dels nens d'avui. "Els llibres ensenyen a viure", s'ha dit sempre.

Aquesta caixa quadrada s'ha infiltrat a les nostres vides reemplaçant el nostre temps lliure, veient les notícies en lloc de llegir diaris, veient telenovel·les o sèries de mala qualitat en lloc de llegir novel·les clàssiques o contemporànies, deixant que els nostres fills vegin *Shin-Shan* i totes aquestes sèries d'humor pèssim i ensenyaments educatius dolents, en lloc de llegir-los o ensenyar-los a llegir contes.

Les raons d'aquesta pertinença són el fracàs de la societat, que en lloc de ser un espai segur s'ha convertit en un espai (valgui la redundància) de competència, d'individus que tracten de no baixar de la cinta transportadora. Aquest tràfic d'educació crea mercaderia humana i gent (nens i nenes) que es preparen per ser comprats per les lleis d'oferta i demanda o per vendre's... per 2 o 3 "tazos"? Etiquetes? Cromos? Etc.

La televisió hauria de ser un mitjà d'entreteniment i informació veraç, que no qüestionari ni obeeixi el que marquen els monstres empresarials o polítics. Alguns estudis recents demostren que els nens són els grans bombardejats per la publicitat i

no només en elements que per a ells siguin d'interès, sinó en qualsevol article que la família pugui utilitzar... "Les taques ensenyen a viure".

Si retrocedim 30 anys o més, la gent de la vila es coneixia, s'ajudava, les places i els carrers eren el centre de la tertúlia nocturna (més que res a l'estiu); avui tots estem absorts en els nostres pisos amb la tele, els ordinadors etc.

No dic que la tele sigui un mal invent. Al contrari, és una bona eina que ens manté informats de tot el que passa a l'instant en el bulliciós món d'avui. La televisió no és dolenta sempre i quan sapiguem seleccionar la programació que ens diverteix encara que sigui supèrflua, o la que ensenya, i no em refereixo al que per a molts són avorrits documentals d'animals.

Si la tele és un avenç, se li pot treure profit, se'n pot aprendre, però no creiem ni ens deixem portar per aquest absurd i enganyós sistema tecnològic. Accepto que en això de les creences, cadascú creu el que vol, al cap i a la fi, creure proporciona seguretat; però això que creiem, es torna un element per considerar que la única que té la raó o la bona són jo i els altres no, són els dolents... en fi, és igual... és una altra cosa.

Èxit al Campionat Provincial Federatiu de Patinatge organitzat pel C.P. Bescanó

LES PATINADORES DEL CLUB VAN ACONSEGUIR PÒDIUM

EL TERCER CLASSIFICAT EN EL CAMPIONAT DE CATALUNYA, IVAN ACEDO.

El C.P. Bescanó va organitzar, el mes de juliol, el campionat Provincial de la categoria infantil. El nostre club va estar representat per les patinadores Laura Turon, Afra Gómez, Laura Fernández, Laia Font i Inès Àvila en la modalitat lliure, i Afra Gómez i Meritxell Angelats en la modalitat d'escola. Les nostres patinadores van aconseguir pòdiu. La primera classificada en escola va ser Afra Gómez i la segona classificada en lliure va ser Laura Turon. Totes dues participaran als Campionats de Catalunya que se celebraran a Reus a finals de setembre. Sort!!

A aquestes alçades de l'any, molts campionats ja s'han celebrat i el nostre club hi ha participat amb els següents patinadors/es:

Categoria preliminar: Rut Joanmiquel.

Categoria cadet: Raquel Gómez, Marta Esparch, Neus Bagué i Elisabet Soler han competit als campionats provincials i a finals d'any participaran en la Copa Girona.

Categoria juvenil: Ivan Acedo, pòdiu com a tercer classificat al Campionat de Catalunya. A més, també ha participat en el Campionat d'Espanya.

Els més menuts

No ens podem deixar els més menuts del Club que han participat a les proves federatives per anar pujant de nivell:

Promoció: Meritxell Font, Elia Mató i Andrea Álvarez.

Iniciació A: Alba Quintana, la Joanmiquel i Àlez Fernández.

Iniciació B: Thaïs Muñoz, Judit Calvet, Maria Carballo, Agnès Pagès, Marta Arteaga i Maria Campasol en la modalitat de lliure, i Laia Font en la modalitat d'Escola.

Molts bons resultats per al Club Tennis Bescanó

Aquest ha estat un final d'estiu amb molts bons resultats per al Club Tennis Bescanó i els jugadors estan molt contents. El mes d'abril els esportistes del nostre club van desplaçar-se fins a Empuriabrava per jugar els campionats gironins individuals de tennis. En la categoria cadet, l'Albert del nostre club va quedar campió. En femení, va quedar campiona l'Anna, també de Bescanó. A finals d'abril ens vam desplaçar a veure el campionat Compte de Godó a Barcelona. El nombre de persones que es van apuntar per veure els seus ídols va ser tot un èxit!!

I encara més coses. La nostra entrenadora, Judit Serrat, va anar a Palma de Mallorca a jugar el XII Torneig de Palma. La jugadora va quedar en segon lloc, en caure a la final contra la tennista d'Oviedo, Silvia Castellana, per 7-5, 3-6 i 7-6 en el tie-break. El partit va durar més de dues hores i mitja! Enhorabona a la nostra entrenadora pel paper tan magnífic que va fer!

LES PARTICIPANTS EN EL CAMPIONAT PROVINCIAL.

Ascensió al Posets per la Colla l'Isard

COM JA VÀREM FER L'ANY PASSAT PUJANT A LA PICA D'ESTATS, AQUEST ESTIU HEM TORNAT A FER UN GEGANT DEL PIRINEU. ENS HEM ENFILAT AL PUSES QUE, AMB ELS SEUS 3.375 M, ÉS LA SEGONA MÉS ALTA DE LA SERRALADA.

Disset persones de la colla Isards vam sortir de Bescanó en direcció a Eriste, poblet que es troba a la Franja de Ponent, a prop de Benasque. Per arribar-hi ho vàrem fer per l'Eix fins a Lleida, des d'on vàrem agafar la carretera de Barbastro a Benasque. En el Km. 93 es troba el poble d'Erise. Just a la sortida i a la seva esquerra, arrenca una pista forestal que, amb molts revolts i força irregular, ens va dur amb cotxe per la vall d'Aigüeta d'Erise. Després d'aquests cinc quilòmetres és obligatori deixar el cotxe ja que ens barra el pas un pont estret (tot i que ja en teníem ganes).

Des del moment que comencem a caminar des del pont d'Espiantosa gaudim de tot un seguit de salts d'aigua, boscos i prats verds i florits. Així, pujant sempre per un camí molt afressat i després de tres hores de camí, arribem al refugi Àngel Arús o de Forcaut, situat a 2.095 m. Sopem i anem a dormir d'hora, ja que l'endemà ha de ser un dia dur, ens esperen 1.280 m. de desnivell fins al cim.

El 25 de juliol, ja amb les forces recuperades, sortim del refugi a les set del matí començant a caminar per un camí amb marques de pintura. Un cop superat el primer turó travessem el torrent de Llardaneta. Després enfilem cap a l'oest on comecem a pujar la canal Fonda formada per les Tuques a la dreta i una roca impressionant anomenada Dent de Llardana. Des d'aquí el pendent es fa més fort i comencem a trobar la primera neu, cosa que ens obliga a utilitzar els grampons. En aquest punt hem caminat ja dues hores i ens trobem a 2.650m. Deixem aquest indret en direcció al Coll de Llardanaper un camí de pedres i fort pendent en alguns trams .

Andreu Batallé i Soms
COLLA EXCURSIONISTA DE L'ISARD DE BESCANÓ

LA VISTA DALT DEL LLARDANA.

Una vista impressionant

Coll de Llardana, a 3.040 m, i gairebé quatre hores de camí. Girem cap a la dreta per pujar l'aresta sud del pic. Els primers 150 metres són realment drets, en algun punt fins i tot hem de grimpar. Tot seguit, per la mateixa aresta, arribem a dalt del pic, a 3.375 m i quatre hores i quart de camí. Com que el dia és immillorable i no tenim a prop cap més cim que ens faci nosa, la vista és impressionant. A llevant podem contemplar el Mon Perdut i a ponent, l'Aneto que junt amb el que ens trobem són els tres gegant del Pirineu.

Després de menjar una mica, recuperar forces i fer les fotografies de rigor, girem i baixem pel mateix camí cap al refugi. Els pendents que resulten difícils de pujar encara es compliquen més de baixada, però les ganes i les forces que encara ens queden ens permeten arribar-nos fins al llac de Llardaneta. És una bona pensada ja que el llac és realment bonic. Com que la tarda ja va avançant i sol ser l'hora més apropiada per veure animals, gaudim de la companyia d'isards i marmotes.

Finalment, quan el sol es pon entre les valls, tornem al refugi, gairebé onze hores més tard d'haver marxat. En aquest moment ens trobem realment cansats! Sopem i anem a dormir d'hora.

El 26 de juliol, també amb sol, bon dia i sense presses, tornem a carregar les motxilles i pel mateix recorregut que ens havia dut fins allà dos dies abans, tornem al cotxe, fem una mica de turisme per Benasque on dinem i a la tarda tornem a ser al punt de partida Bescanó.

PUJANT PER LA CANAL FONDA.

EL LLAC DE LLARDANETA.

DALT DEL POSETS.

“Des del moment que comencem a caminar des del pont d’Espiantosa gaudim de tot un seguit de salts d’aigua, boscos i prats verds i florits”

“Els pendents que resulten difícils de pujar encara es compliquen més de baixada, però les ganes i les forces que encara ens queden ens permeten arribar-nos fins al llac de Llardaneta”

Targeta Unidiversitat

**Fixa-t'hi,
tens molt més
que una targeta**

Fins ara creies que la Targeta Unidiversitat era com les altres, oi? Doncs no, fixa-t'hi: aquesta no és una simple targeta financera. D'entrada, si la demanes ara en qualsevol oficina de "la Caixa" o des de www.unidiversitat.com o www.caixajove.com, et regalarem, per la cara, un pack amb més de **500 euros en vals de descompte**, perquè vagis al cinema, a fer esport, de viatge, etc., a uns preus d'escàndol.

I això, sense oblidar que la Targeta Unidiversitat et continua oferint avantatges de tota mena en més de 1.000 establiments de les comarques gironines, d'Osona i del Bages, i també en tots els serveis relacionats amb Unidiversitat. Com ho veus, ara?!

 "la Caixa"

**Pack de regal
amb més de 500
en vals de descompte***

Pack Unidiversitat 2004
Tens molt més que una targeta

*Promoció vàlida per cada nou titular des del 27/9/2004 i fins que se n'exhaureixin les existències (8.000 unitats).

caixa
JOVE

Unidiversitat
SERVEIS JOVE